

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Kaposvári Campus

Neveléstudományi Intézet

Gyógypedagógia alapképzési szak

**GYÓGYPEDAGÓGUS FELADATAI ÉS LEHETŐSÉGEI A KÓRHÁZI
GYERMEKREHABILITÁCIÓS FOLYAMATOK SORÁN SOMOGY
VÁRMEGYÉBEN**

Belső konzulens: Petőné dr. Csima Melinda
Tudományos intézetigazgató-
helyettes, egyetemi docens

**Belső konzulens
intézete/tanszéke:** Neveléstudományi Intézet

Készítette: Borsos Bence

Kaposvár

2024

**Gyógypedagógus feladatai és lehetőségei a kórházi gyermekrehabilitációs folyamatok során
Somogy vármegyében**

Borsos Bence

Gyógypedagógia, alapképzés (BA) levelező tagozat

Neveléstudományi Intézet, Gyógypedagógiai Tanszék

Belső témavezető: Petőné dr. Csima Melinda, egyetemi docens, MATE, Kaposvári Campus,
Neveléstudományi Intézet, Gyermeknevelési Tanszék

Tartalmi kivonat

A gyógypedagógiai szakemberként végzett munka jelentősége és hatása a kórházi gyermekrehabilitációs folyamatokban kiemelkedő. A gyógypedagógus feladatai közé tartozik a fejlesztő tevékenységek tervezése és végrehajtása, amelyek célja a sérült vagy beteg gyermekek képességeinek maximális kiaknázása. A rehabilitációs folyamat során a gyógypedagógus együttműködik az orvosokkal, terapeutákkal és a családdal, hogy a gyermek személyre szabott támogatást kapjon.

Kutatásom fókuszában a gyógypedagógus feladatai és lehetőségei állnak, a gyermekrehabilitációs folyamatok során, Somogy vármegyében, ahol kizárólag a Kaposi Mór Oktató Kórház rendelkezik gyermek rehabilitációs osztállyal.

A kutatás fő célja annak meghatározása, hogy egy gyógypedagógusnak milyen feladata és szerepe van a kórházi rehabilitációs folyamatok során, Somogy vármegyében, a Somogy Vármegyei Kaposi Mór Oktató Kórház Gyermek Rehabilitációs Osztályán kezelt gyermekek körében.

A Somogy Vármegyei Kaposi Mór Oktató Kórház Gyermek Rehabilitációs Osztályán végzett megfigyelések és a készített interjúk alapján készült elemzésem során több fontos aspektust azonosítottam. A rehabilitációs folyamat hossza és hatékonysága számos tényezőtől függ, beleértve a gyermek állapotát, a terápiás válaszokat, a személyre szabott kezelési tervet, a szociális és érzelmi támogatást, valamint az erőforrások elérhetőségét. A szülők aktív részvétele és támogatása jelentős mértékben hozzájárul a gyermek gyógyulási folyamatához, míg a szülői jelenlét hiánya késleltetheti a fejlődést és meghosszabbíthatja a rehabilitációt.

A gyógypedagógus szerepe a rehabilitációs csapatban központi jelentőségű. A gyermek egyedi szükségleteinek és képességeinek figyelembevételével készít terápiás tervet, fejlesztő programokat alakít ki és szorosan együttműködik más szakemberekkel, hogy a legjobb eredményeket éri el. Az inkluzivitás és az egyéni igényekhez való alkalmazkodás kiemelt szempontok, melyek biztosítják, hogy minden gyermek sikeres legyen a tanulásban és a fejlődésben.

A gyógypedagógus által alkalmazott módszerek, mint a megfigyelés, konzultációk és reflexió, lehetővé teszik a gyermek fejlődésének pontos értékelését. A kihívások között szerepel a fizikai és érzelmi stressz, a gyermek együttműködésének hiánya, valamint az erőforrások és idő korlátozottsága. Ezzel szemben a sikerek között említést érdemelnek a viselkedési változások, a terapeuták és a gyermek közötti szorosabb kapcsolat, valamint a játékerápia pozitív hatásai.

A gyógypedagógus és a szülők közötti kommunikáció is létfontosságú. A gyógypedagógus rendszeresen egyeztet a szülőkkel és az iskolai pedagógusokkal a tananyag és a házi feladatok továbbításának módjáról. A szülők tájékoztatása a rehabilitációs folyamatról és a terápiás eljárásokról segít megérteni a gyermek fejlődési folyamatát és elősegíti a család jólétét.

A gyermek rehabilitációs osztályon szerzett tapasztalatok és a gyógypedagógussal készített interjúk rávilágítanak az interdiszciplináris megközelítés fontosságára, ahol a gyermek egyéni szükségletei és a család támogatása központi szerepet kapnak a sikeres rehabilitációban.

Főbb megállításaim tehát a következők: A rehabilitációs folyamat dinamikája jelentősen változik a gyermek egyéni állapotától, a terápiás válaszoktól és a rendelkezésre álló erőforrásoktól függően. A szülői támogatás fontossága kiemelkedik, hiszen a szülők aktív részvétele és támogatása döntő tényező a gyermek gyógyulási folyamatában, míg a támogatás hiánya hátráltathatja a rehabilitációt. A gyógypedagógus szerepe központi a rehabilitációs csapatban, ahol együttműködés révén segíti elő a gyermek fejlődését és integrálódását. A kommunikáció és együttműködés a gyógypedagógus és a szülők között, valamint az iskolai pedagógusokkal, elengedhetetlen a gyermek zavartalan fejlődéséhez. Minden gyermek egyedi, ezért a rehabilitációs folyamat során kulcsfontosságú a differenciált megközelítés és az egyéni fejlesztési tervek kidolgozása.